

การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
DISCRIMINANT ANALYSIS FOR CHOOSING TO CONTINUE GRADUATE STUDY IN
THE FACULTY OF EDUCATION, RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

สมนา ชื่นคลัง¹
Samana Chuenklang
สุวิมล ติरणันท์²
Suwimon Tirakanant
บุญมี พันธุ์ไทย²
Boonme Punthai
ทำการวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อ (3) เพื่อสร้างฟังก์ชันทำนายกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เก็บเฉพาะนักศึกษาที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2557-2558 รุ่นที่ 41 และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูรวมทั้งสิ้น จำนวน 667 คน แบบสอบถามที่ใช้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 และความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละและการวิเคราะห์จำแนกพหุ (discriminant analysis)

¹ นักศึกษามหาบัณฑิตภาควิชาการประเมินและการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² Ph.D. รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินและการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (X_2) อาชีพ (X_1) ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (X_3) และความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ (X_5) ไม่พบความแตกต่าง

ตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงสุดในฟังก์ชันแบ่งกลุ่ม คือ ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (X_2) รองลงมา อาชีพ (X_1) ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (X_3) ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล (X_4) และความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ (X_5) ตามลำดับ โดยมีฟังก์ชันการแบ่งกลุ่มดังนี้

$$Z_Y = 0.810 Z_{X_2} + 0.631 Z_{X_1} + 0.605 Z_{X_3} + 0.563 Z_{X_4} + 0.499 Z_{X_5}$$

ฟังก์ชันที่สร้างขึ้นทำนายสมาชิกกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 59.37

คำสำคัญ : 1. ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน 2. ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ 3. ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล 4. ความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ABSTRACT

The objectives of the research were (1) investigate the factors affecting choosing to continue graduate study in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, (2) compare the factors affecting choosing to continue graduate study in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University between students choosing to continue study and students choosing not to continue study, and (3) formulate the forecast function of students choosing to continue and not to continue graduate study in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. The population of this research was a total of 667 students attending the commencement in the Faculty of Education for the academic year of 2014-2015 in Batch 41 and the students in the Faculty of Education for the Graduate Diploma in Teaching Profession. The questionnaires were used to divide opinions into 4 aspects, i.e., opinions on the institutional aspect with a reliability of 0.92, opinions on the socioeconomic aspect with a reliability of 0.75, opinions on the personal aspect with a reliability of 0.79, and

opinions on the motive aspect to continue study with a reliability of 0.84. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, and multiple discriminant analysis.

The result of testing differences between students choosing to continue study and students choosing not to continue graduate study in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University showed differences between opinions on the institutional aspect (X_2), occupation (X_1), opinions on the socioeconomic aspect (X_3), and opinions on the personal aspect (X_4) at the statistical significance of 0.05, whereas opinions on the motive aspect (X_5) showed no differences.

The variables having the highest weight in the discriminant function were opinions on the institutional aspect (X_2), followed by occupation (X_1), opinions on the socioeconomic aspect (X_3), opinions on the personal aspect (X_4), and opinions on the motive aspect to continue study (X_5), respectively. The discriminant function was shown as follows:

$$Z_Y = 0.810 Z_{X_2} + 0.631 Z_{X_1} + 0.605 Z_{X_3} + 0.563 Z_{X_4} + 0.499 Z_{X_5}$$

The formulated function forecasted the members of students choosing to continue study and students choosing not to continue graduate study in the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University accurately accounting for 59.37 percent.

Keyword: 1. opinions on the institutional aspect 2. opinions on the socioeconomic aspect 3. opinions on the personal aspect 4. opinions on the motive aspect.

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ยึดหลักการและแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาระบบเปิดแบบตลาดวิชาให้อิสระแก่นักศึกษาในการเลือกเข้ารับการศึกษ ตามความชอบความสนใจในคณะสาขาวิชาต่าง ๆ นอกจากนั้น นักศึกษามีอิสระในการเข้าเรียน โดยไม่มีการตรวจสอบเวลาในการเข้ารับฟังคำบรรยาย นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพควบคู่กับการศึกษาได้อย่างเต็มที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันอุดมศึกษาเน้นการจัดการศึกษามวลชนโดยยึดหลักการขยายโอกาสทางการศึกษาและความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555) มหาวิทยาลัยได้เปิดหลักสูตรต่าง ๆ หลายหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม เปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และต่อมา มหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้คณะศึกษาศาสตร์เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาต่อเนื่องจากการศึกษาปริญญาตรีเพื่อแสวงหาความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง ที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี จึงนับได้ว่าเป็นการผลิตกำลังคนระดับสูงให้แก่ประเทศ สำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาบังคับเรียน ดังนั้นการเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อตามสถานภาพส่วนตัวของผู้เรียน สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาระดับสูงขึ้นไปเป็นบุคคลที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้และยกระดับมาตรฐานการทำงานของตนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (อดุลย์ วิริยเวชกุล, 2541) มีความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ ฐานทางสังคม เศรษฐกิจ อายุเป็นอีกสาเหตุในการเลือกศึกษาต่อ แต่ข้อเท็จจริงที่สำคัญมาก ๆ คือความสัมพันธ์ระหว่างระดับที่จะเข้าเรียนกับระดับความรู้หรือการศึกษาที่ได้เรียนมาก่อน ซึ่งคล้ายกับเป็นกฎของการเรียนที่ว่า ยิ่งบุคคลมีการศึกษามากเท่าไรก็ยิ่งที่ต้องการแสวงหาการศึกษามากขึ้นเท่านั้น และยิ่งบุคคลมีการศึกษาน้อยเท่าไร ก็ยิ่งจะแสวงหาความรู้น้อยลงไปเท่านั้น

เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สำเร็จการศึกษามีจำนวนมากทั้งส่วนกลางและสาขาวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมีแนวความคิดขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแก่ประชาชนให้กว้างขึ้น โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้แต่ละคณะเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษารองรับผู้สำเร็จการศึกษาและปรับหลักสูตรเหมาะสมกับความต้องการ ผู้วิจัยเห็นว่าการที่บุคคลใดจะเข้าศึกษาต่อหรือไม่เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษานั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งแต่ละตัวแปรเกี่ยวข้องกับการแบ่งกลุ่มอย่างไรและตัวแปรใด มีความสำคัญมากกว่ากัน จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อใช้เป็นแนวทางบริหารจัดการเนื้อหาและหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ตามความแตกต่างของตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อ
3. เพื่อสร้างฟังก์ชันทำนายกลุ่มนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่จะเลือกศึกษาต่อจะมีความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน ด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ ด้านลักษณะส่วนบุคคล และด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันจะมีการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สามารถใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และเป็นแนวทางในการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมแก่นักศึกษา ให้จัดการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. สามารถใช้ฟังก์ชันทำนายกลุ่มนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเฉพาะนักศึกษาที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2557-2558 รุ่นที่ 41 และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู รวมทั้งสิ้น จำนวน 667 คน เครื่องมือที่ใช้ในศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งประกอบด้วย (1) ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (2) ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (3) ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล และ (4) ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยใช้มาตรวัด แบบ Likert Scale 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละและการวิเคราะห์จำแนกพหุ (Discriminant Analysis)

6. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 763 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 617 คน ร้อยละ 80.87 เพศชาย จำนวน 146 คน ร้อยละ 19.13 อายุส่วนใหญ่ 20-25 ปี จำนวน 353 คน ร้อยละ 46.26 และอายุ 26-30 ปี จำนวน 254 คน ร้อยละ 33.29 น้อยที่สุดอายุ 41-45 ปี จำนวน 8 คน ร้อยละ 1.05 สถานภาพ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 667 คน ร้อยละ 87.42 และกำลังศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 96 คน ร้อยละ 12.58 อาชีพปัจจุบัน ผู้ประกอบอาชีพครู จำนวน 583 คน ร้อยละ 76.41 และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพครู จำนวน 180 ร้อยละ 23.59 เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 338 คน ร้อยละ 44.30 สาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อมากที่สุด การบริหารการศึกษา จำนวน 127 คน ร้อยละ 16.64 และการสอนภาษาไทย จำนวน 29 คน

ร้อยละ 3.80 และสาขาวิชาที่เลือกน้อยที่สุด เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาสังคม การศึกษาเพื่อการพัฒนา และการจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 1 ร้อยละ 0.13

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบันของนักศึกษาเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าเรียนร้อยละ 66.57 และเห็นด้วยว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานทางวิชาการร้อยละ 62.72 ส่วนนักศึกษาไม่เลือกศึกษาต่อมีความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน เห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ ร้อยละ 58.82 และเห็นด้วยเรื่องความพร้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ร้อยละ 61.18

ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ นักศึกษาเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นด้วยอย่างยิ่งนักศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม ร้อยละ 42.10 และเห็นด้วย สังคมภายนอกให้การยอมรับในเรื่องความรู้ ความสามารถของผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงแห่งนี้ ร้อยละ 58.58 ส่วนนักศึกษาไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มีความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ เห็นด้วยอย่างยิ่ง การศึกษาที่สถาบันแห่งนี้ทำให้รู้จักเพื่อนร่วมวิชาชีพที่หลากหลายสาขาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39.06 และเห็นด้วยประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาต่อระดับปริญญาโท คຸ້ມຄ່າ กับค่าใช้จ่ายที่ลงทุนไป ร้อยละ 61.41

ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นด้วยอย่างยิ่งท่านมีความศรัทธาวิชาชีพครู ร้อยละ 61.55 และเห็นด้วยการศึกษาต่อปริญญาโทเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะมีวิธีการสอน รูปแบบใหม่ๆ ร้อยละ 53.25 ส่วนนักศึกษาไม่เลือกศึกษาต่อมีความคิดเห็นด้านลักษณะเห็นด้วยอย่างยิ่งการศึกษาต่อปริญญาโทเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะมีวิธีการสอน รูปแบบใหม่ๆ ร้อยละ 54.12 เห็นด้วยต้องการนำวุฒิไปปรับตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ร้อยละ 57.88

ความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นักศึกษาเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นด้วยอย่างยิ่งการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นเกียรติและศักดิ์ศรี แก่ตนเองและครอบครัว ร้อยละ 55.92 เห็นด้วยอาจารย์ที่รามคำแหงมีความใส่ใจดูแลลูกศิษย์ ร้อยละ 52.96 ส่วนนักศึกษาไม่เลือกศึกษาต่อมีความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เห็นด้วยอย่างยิ่งต้องการความรู้ใหม่ที่แตกต่างจากเดิม ร้อยละ 47.53 เห็นด้วยสนใจการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีแก่ตนเองและครอบครัว ร้อยละ 59.76

3. ผลการวิเคราะห์จำแนกหมู่เพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาเลือกเรียนต่อและไม่เลือกเรียนต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวในตัวแปร อาชีพ (X_1) ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (X_2) ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (X_3) และความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในตัวแปรระดับความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ (X_5) ตาราง 1 Discriminant Loading ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	Loading
อาชีพ (X_1)	0.631
ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (X_2)	0.810
ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (X_3)	0.605
ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล (X_4)	0.563
ระดับความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ (X_5)	0.499

จากตาราง 1 ตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงสุดในฟังก์ชันแบ่งกลุ่ม คือ ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน (X_2) รองลงมา อาชีพ (X_1) ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ (X_3) ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล (X_4) และความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ (X_5) ตามลำดับ โดยมีฟังก์ชันการแบ่งกลุ่มดังนี้

$$Z_Y = 0.810 Z_{X_2} + 0.631 Z_{X_1} + 0.605 Z_{X_3} + 0.563 Z_{X_4} + 0.499 Z_{X_5}$$

ฟังก์ชันที่สร้างขึ้นทำนายสมาชิกกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 59.37

7. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและกลุ่มไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อ ประกอบด้วย ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน อาชีพ ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล ความคิดเห็นด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิทย์ รุ่งบุญพุฒิมวงศ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัย

รามคำแหง พบว่าตัวแปรการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านการแนะนำ ปัจจัยด้านอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ ปัจจัยด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพ และปัจจัยด้านแรงจูงใจต่อมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาแต่ละด้านนั้นพบว่า ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบันและความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เห็นด้วยอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าเรียน และเห็นด้วยว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานทางวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยวิทยุ รุ่งบุญพัฒน์วงศ์ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เห็นด้วยมหาวิทยาลัยมีคณาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษามีชื่อเสียงด้านวิชาการได้รับการยอมรับทางการศึกษา และด้านเจตคติต่ออาชีพครู เห็นด้วยว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเห็นเป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม สังคมภายนอกให้การยอมรับในเรื่องความรู้ ความสามารถและการศึกษาที่สถาบันแห่งนี้ทำให้รู้จักเพื่อนร่วมวิชาชีพที่หลากหลายสาขาเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับปรัชญา ส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คู่คุณธรรม และปณิธาน พัฒนามหาวิทยาลัย ให้เป็นแหล่งวิทยาการแบบตลาดวิชา ควบคุมแบบจำกัดจำนวน มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม และจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2555) การตัดสินใจเป็นการเลือกระหว่างทางเลือกซึ่งคาดหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันขึ้นกับความจำเป็น ความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลและแรงจูงใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเกิดปัญหาทางกายหรือในจิตใจขึ้นจะเกิดแรงจูงใจภายในและภายนอกส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของนักศึกษา งานวิจัยของ พงศ์ปณต เปลี่ยนอารมณ (2550, หน้า 15) ได้กล่าวถึง สภาพเศรษฐกิจ สังคมรอบ ๆ ตัวมีผลต่อการปรับพฤติกรรม รูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมของบุคคลเพื่อการยอมรับ

เห็นได้จากความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สาเหตุที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ต้องการเพิ่มเติมความรู้ในสาขาวิชาที่ตนศึกษาในระดับปริญญาตรี และการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นเกียรติและศักดิ์ศรี แก่ตนเองและครอบครัว เนื่องจากการจัดการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีเป้าหมาย การจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นการเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันอย่างทั่วถึง นอกจากนี้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันตามลักษณะสภาพแวดล้อม ศุภร เสรีรัตน์ (2544, หน้า 18-19) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามี ปัจจัยอยู่ในตัวของบุคคล และปัจจัย

พื้นฐานประกอบด้วย ความต้องการของนักศึกษา แรงจูงใจ บุคลิกภาพและการรับรู้ ซึ่งมีปัจจัยย่อย คือ การรับรู้ ทศนคติและการเรียนรู้ Alderfer (1930 , p.77-78) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจ (ERG Theory: Existence Relatedness Growth Theory) ได้พัฒนาแนวความคิดลำดับขั้นความต้องการ แบ่งออกเป็น (1)ความต้องการดำรงชีวิต เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ (2) ความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น เป็นความสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญ (3) ความต้องการพัฒนา เป็นการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Morstain & Smart (1974) พบว่า แรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ความก้าวหน้าในอาชีพ การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ การนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม และการเรียนเพื่อรู้ผล จากสำรวจของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAF (National Institute for Adult Education, 1974) พบว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียน เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวเข้ามาเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านอาชีพ และความรู้ เพื่อให้หางานขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และเพื่อพัฒนาตนเอง เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มความรู้ หรือสนใจวิชาการแขนงใดโดยเฉพาะเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตน

จากผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวในตัวเอง อาชีพ ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงสุดในฟังก์ชันแบ่งกลุ่ม คือ ความคิดเห็นด้านลักษณะสถาบัน รองลงมา อาชีพ ความคิดเห็นด้านลักษณะสังคม เศรษฐกิจ ความคิดเห็นด้านลักษณะส่วนบุคคล และความคิดเห็นด้านลักษณะแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ฟังก์ชันที่สร้างขึ้นทำนายสมาชิกกลุ่มนักศึกษาเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 59.37 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของนนิตดา โฉมงาน (2551) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพบ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี มีความต้องการศึกษาต่อในอนาคตมากที่สุด ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยที่คิดสรรในการจำแนกกลุ่มความต้องการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี ได้ฟังก์ชันที่ 1 จำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนิสิตที่ต้องการศึกษาต่อทันที กลุ่มนิสิตที่ต้องการ

ศึกษาต่อในอนาคต และกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ ตัวแปรสำคัญในการศึกษาจำแนกกลุ่มได้ดีที่สุด คือ ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ (EXPE) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAX) ทักษะคิดต่อการศึกษาต่อ (ATTS) และเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง (INRE) ฟังก์ชันที่ 2 จำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อทันทีและกลุ่มนิสิตที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ และกลุ่มที่นิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อในอนาคต ตัวแปรที่สำคัญในการจำแนกกลุ่มได้ดีที่สุด คือ ทักษะคิดต่อวิชาชีพ (ATTT) และรายได้ของผู้ปกครอง (INPA) โดยสามารถจำแนกกลุ่มของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทบัณฑิตทางการศึกษาได้ถูกต้อง ร้อยละ 55.20

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรนำฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มนักศึกษาเลือกและไม่เลือกศึกษาต่อไปใช้การแนะแนว เพื่อให้นักศึกษาตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อที่เหมาะสม และควรสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากคณะศึกษาศาสตร์เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้น
2. มหาวิทยาลัยควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและสาขาปริญญาโทที่เปิดสอนให้ตรงกับสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ทั้ง ภาคปกติภาคพิเศษและโครงการเป็นทางเลือกในการตัดสินใจศึกษาต่อ

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการวิจัยต่อจากเรื่องนี้ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะจากการคำนวณค่า Hit ratio ที่ได้ร้อยละ 59.37 มีตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้ศึกษา ผู้วิจัยควรสืบค้นตัวแปรอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลเท็จและรายละเอียดมากกว่าความคิดเห็น

9. เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2555). 41 ปี มหาวิทยาลัยรามคำแหง หนังสือที่ระลึก. กรุงเทพฯ
- นันทิดา โฉมงาม. (2551). ความต้องการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาปริญญาบัณฑิตทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พงศ์ปนต์ เปลี่ยนอารมณ. (2550). การตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์: กรณีศึกษา
ห้างเดอะมอลล์. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรวิทย์ รุ่งบุญพุดมิงศ์. (2553). ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ศีษศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัด
และประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอ-อาร์ บีซิเนสเพรส.
- ทวีชัย วิริยะโกศล. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1. ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อดุลย์ วิริยะเวทกุลม (2541). การส่งเสริมคุณภาพประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กรุงเทพฯ
- Alder, A. (1930). Individual Psychology, In Psychology of 1930. Edited by C. Murchison
Worcester Mass : Clark University. pp. 395-405
- Morstain, Barry R. ; John C. Smart. (1974). Reasons for Participation in Adult Education
Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences. Adult Education. 24 (2).
National Institute for Adult Education (NIAE). (1971). The Year Book of
Adulthoodeducation. New York: McGraw-Hill

10. คำขอขอบคุณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ติรกานันท์
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. บุญมี พันธุ์ไทย อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็น
ประโยชน์ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
สุวิมล กฤษศยาสาสน์ และดร. กมลทิพย์ ศรีหาเศษ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และรอง
ศาสตราจารย์
สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้แจกแบบสอบถามและ
เก็บข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดา ครอบครัว และเพื่อนร่วมงานทุกคน ที่ให้การ
ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี รวมทั้งอาจารย์ทุกท่าน ที่ช่วย
อบรมและสั่งสอนให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย